

ת"פ 17350/04/11 - מדינת ישראל נגד איאס אבו גוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17350-04-11 מדינת ישראל נ' אבו גוש

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם איאס אבו גוש ע"י עו"ד גבי טרונשבילי

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איזמים, הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האשום ביום 4.3.10, בסמוך לשעה 18:20, שהה הנאשם בכניסה לאולפני ג.ג. בנווה אילן. בשל תלונות שהתקבלו ביחס לנאשם, הגיע למקום שוטר וביקש ממנו לעזוב את המקום ולאחר מכן החליט לעצרו. בתגובה אמר הנאשם לשוטר כי: "עדיף שיעזוב אותי ואחרת הוא ישלם על כרביוקר". השוטר הורה לנאשם להכנס לניידת והנאשם סרב. כאשר הוכנס הנאשם לניידת, הוא בעט בשוטר בחזה, בצואר ובפנים על מנת להדוף אותו וגרם לו לשריטה בצואר.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני שכלל תיקוני כתב אישום, ללא הסכמה לענין העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת המעשים ועל עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שני מאסרים מותנים בני הפעלה. עמדתה היתה, כי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, יכולותיו הדלות והבעיות הנפשיות מהן הוא סובל, וביקש להסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה. שוטר ביקש להפעיל על הנאשם סמכויותיו שבדין ולעצור אותו. כתב האשום המתוקן אמנם אינו מפרש עילת המעצר, אך לא נטען כי המעצר לא היה מוצדק. בתגובה איים הנאשם על השוטר וסרב להכנס לניידת המשטרה. כאשר השוטר הכניס הנאשם לניידת חרף סרבון, הנאשם בעט בשוטר ואף גרם לשריטה בפניו.

חברה שומרת חוק אינה יכולה לקבל התנהגות מעין זו כלפי שוטר הממלא תפקידו. שוטר אינו אמור להיות חשוף לאיזמים, בודאי שלא לאלימות בעודו ממלא תפקידו. אין מקום לגלות סובלנות או סלחנות להתנהגות מעין זו. לא בכדי

ראה המחוקק לקבוע עונש מינימום בצדה של עבירת תקיפת שוטר, על מנת לבטא את חומרתה גם ביטוי פורמלי. גם אם השוטר מחל על הפגיעה בו ולחץ ידו של הנאשם לאחר מכן, כפי כפי שטען ב"כ הנאשם, אין בכך כדי להקהות את חומרת המעשים.

מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ובין שנה וחצי מאסר בפועל.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1982. לחובתו הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות בגין נדון למספר מאסרים, חלקם ממושכים. בין היתר, נדון הנאשם בגין העבירות הבאות:

בשנת 1999 נדון בבית המשפט לנוער לששה חודשי מאסר בעבודות שירות בגין שלוש עבירות אלימות חמורות.

בשנת 2002 נדון לשנתיים מאסר בפועל בגין עבירת אלימות ולחמישה חודשי מאסר בגין חמש עבירות תקיפת שוטר ושתי עבירות סחיטה באיומים.

בשנת 2003 נדון לששה חודשי מאסר בגין חמישה תיקים שונים ובהם עבירות אלימות, חמש עבירות תקיפת שוטר, בריחה ממעצר ונהיגה ללא רשיון.

בשנת 2004 נגזרו עליו ענשי מאסר בשלושה תיקים שונים: באחד נדון לשמונה חודשי מאסר בגין עבירות נסיון תקיפה ואיומים, בשני נדון לשלושה חודשי מאסר בגין עבירת תקיפה ובשלישי נדון לשלושה חודשי מאסר בגין עבירות הדחה בחקירה, קשר להונות ושיבוש מהלכי משפט.

בשנת 2008 נדון לששה עשר חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלימות, אימונים, החזקת סכין והפרעה לשוטר.

בשנת 2009 נדון לחודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות הימורים שבוצעו בשנים 2006 ו- 2009.

בעת ביצוע העבירה היו תלויים נגד הנאשם שני מאסרים מותנים: מאסר מותנה של שלושה חודשים, שלא יעבור כל עבירת אלימות או אימונים, שהוטל ביום 22.9.2008 ומאסר מותנה של שלושה חודשים, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר, שהוטל ביום 11.6.08.

כמו כן הורשע הנאשם במספר עבירות נוספות, בגין לא נדון למאסרים בפועל.

תסקיר שירות המבחן מפרט את נתוניו האישיים הקשים של הנאשם. מהתסקיר עולה, כי הנאשם גדל במשפחה בעייתית, למד תשע שנים בלבד והיה מעורב בפלילים מהיותו קטין ועד לעת האחרונה. עם זאת, השירות סבר כי "**בשנים האחרונות ניכרת התמתנות מסוימת בדפוסיה אלימים**". והתרשם אצל הנאשם "**מעייפות ומיאוס באורח החיים העברייני וכן התרשמות מנוכקיימת אצל מוטיבציה טובה לתהליך שיקום**". עוד התרשם השירות כי הנאשם "**מכיר באופן ראשוני בצורך בטיפול תומך, מכילומכוון ובקבלת תעזרה מקצועית**". השירות התרשם כי הנאשם מוכן להתחייב להליך טיפולי ארוך וממושך. לאור זאת, המלצת השירות היא להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי.

מסיכום ועדת אבחון משנת 2002 שהוגש (במ/4) עולה, כי הנאשם אינו סובל מפיגור, אך יכולותיו דלות.

מחוות דעת פסיכיאטרית שבתיק עלה, כי הנאשם דיווח על בעיה נפשית מסוימת, אך היו ספקות לגבי אמינותו והמומחה קבע כי עליו לבצע בדיקה מקיפה בתנאי אשפוז. הנאשם סרב לכך וזנח הטענה ביחס למצבו הנפשי.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הענין, לא ראיתי כי יש מקום להמנע מהשתת מאסר ממש על הנאשם. לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות מאוד, בין היתר בעשרות עבירות איומים ואלימות שחלק גדול מהן הופנו כלפי שוטרים. מאסרים ממושכים ומאסרים מותנים לא היה בהם כדי להסיטו מדרכו או להרתיעו מביצוע עבירות דומות. אין מנוס מהמסקנה שהנאשם הפך את הפגיעה בגופם וכבודם של אחרים לדרך חיים.

נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם אינן יכולות לתת לו חסינות מפני ריצוי עונש על מעשיו. כך גם הנכונות אותה הביע להרתם לטיפול. יתכן ואלמלא עברו המכביד של הנאשם, הייתי נמנע מהשתת מאסר לריצוי ממש ומעדיף את האפיק השיקומי, אך נראה, כי הנאשם מיצה את מנת ההתחשבות לה הוא זכאי. מכל מקום, ככל שהנאשם אכן חפץ לשנות דרכו ולעבור תהליך שיקומי, יוכל לעשות זאת גם במסגרת ריצוי עונש מאסר.

חלוף הזמן מאז הארוע לא נעלם מעיני. עם זאת, חלק ניכר ממנו ניתן ליחס להתנהלות הנאשם. מועד הוכחות ראשון בתיק, שנקבע ליום 22.3.12 בוטל, בשל החלפת יצוג ימים ספורים לפני המועד ובקשה לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית (אשר לבסוף לא הושלמה בשל סרובו של הנאשם להבדק בתנאי אשפוז). לאחר מכן היו מספר דחית בשל הצורך לברר מצבו הנפשי של הנאשם ושמיעת עדות מומחה בנושא זה. לבסוף הגיעו הצדדים להסדר הטעון, אך זאת רק במועד אשר נקבע לשמיעת הוכחות, ביום 2.6.13 (מועד הוכחות נוסף בתיק בוטל על ידי, בשל הצורך לשמוע תיק מורכב ובו מספר נאשמים עצורים).

סיכום

גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום ###. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 4900/07 בבית משפט זה ביום 11.6.08.
- ג. מפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 7265/08 בבית משפט זה ביום 22.9.08.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

שני המאסרים המותנים יופעלו במצטבר לעונש המאסר אותו גזרתי, אך בחופף זה לזה, כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר של שמונה חודשים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

עמוד 3

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ד, 27 ינואר 2014, במעמד
הצדדים.